توجه به تعظیم شعائر و مسأله میقاتیت در روایات رؤیت

آن چیزی که مهم است، مورد دیگر است. روایت بعدی در باب چهارم؛ حضرت فرمودند:

> **عن أبي العباس، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الصوم للرؤية، والفطر للرؤية، وليس الرؤية أن يراه واحد ولا اثنان ولا خمسون**[1]

عجب! این لسان قوی‌ای که هست و این قدر تکرار شده «صم للرؤیة و افطر للرؤیة»، اما باز حضرت می‌فرمایند اگر پنجاه نفر هم ببینند فایده‌ای ندارد. خب پس منظور شما از رؤیت چیست؟ در اینجا که دو نفر می‌بینند، اما شما می‌گویید «لیس الرؤیة ان یراه اثنان». از این حدیث باز چه می‌فهمیم؟ می‌فهمیم آن جایی «صم للرؤیة» می‌گویند، شارع عاشق رؤیت نیست که بگوید ببین. بلکه مقصود دیگری دارد. آن مقصود چیست؟

شاگرد: مقصود این است که یقین کنند.

استاد: خب وقتی دو نفر هم ببینند یقین است.

> 52:25

شاگرد: مقصود میقاتیت است.

استاد: بله، مقصود میقاتیت و نظم است. یعنی چیزی نباشد که باز معرضیت برای اختلاف داشته باشد. آن اغراض مهم شارع در امتثال امر خدا و تعظیم امر شهر مبارک که «بنی الاسلام علی خمس» که یکی از آن‌ها صیام است، دخیل است. دارین‌صورت دلالت روایت کاملاً روشن است در این‌که رؤیت را به‌عنوان محرز موضوع قرار نداده‌اند. یعنی ما در اینجا کاری با احراز موضوع نداریم. ما چیزی بیش از احراز می‌خواهیم. می‌خواهیم شهر مبارکی باشد که اگر سراغ آن رفتند با اجتماع همه مسلمین باشد. همه قبول داشته باشند و سر آن اختلاف نباشد که یکی بگوید من قبول ندارم.

وسائل الشيعة - ط الإسلامية ج ٧ ص٢١٠ [1]

بازبینی #1
ایجاد شده 19 مه 2026 12:36:13 توسط ... .
به روزرسانی شده 19 مه 2026 12:37:05 توسط ... .